

הפור השביעי

מעשה בצ'רטור

האטלנטי

יום אחד סר הצ'רטור לארץ אלויר
 ויראה יצורים גמלאים עד אין אמר
 סובבים לתמס במהיד ושיר
 מוד דגלי כנולת הפריית
 בין עצי התמר,

והצ'רטור חפץ ויאשר עד כלי ניל
 לאמר - חפש ודור... ויברך שהחיינו
 וישאל לחכמה: מי אתם חמודי?
 ויאמרו: - חקי גירנברג אנו.

וישפוף האורח עיניו ויחבר
 וימלמל: אף חלום הוא... אורנו נא תלאה!
 אף לשוא... חקי גירנברג כאן, עד אחד.
 ודגלי השויון
 שטים מלמעלה...

או הצ'רטור נרמע ויוזו... ויוזו...
 עד כגדר שקלתי כחפו נהקלת.
 ויבט

ויראה מחנה רכז
 ודגלי השחרור
 שטים מלמעלה...

ויגשו החקים אל אורחם הממזמץ
 וידברו ולשונום כפורחת:
 הוי חשבנו הקיץ פה עלינו עקז...
 אף לשוא רק פסדנו ססר.

המחנה על תלה הגדר איחנת
 ועל קפל אפיריק סונרת.
 ודגלי הסרות - לונה חן לתמונה -
 מעידים על מדוף המסגרת.

כי רבות נמשך עוד נזקב חודר
 ואמרים (אל תטעו: לא שמעתי...)
 שבבדל... שענין הריסת הגדר
 הוא ענין... איך לומר... פריבטי.

הרוצה להרוס, ואם לאו - תעמוד,
 וסגלת הסרות רק תוסיף הוד וסדר.
 יהיה חפש הדת, הדבור, וכן עוד...
 וחפש קיום הגדר.

אף בזאת כאמור, עוד דנים ודנים
 ובינתיים אתנו באשב וסנוח...
 זאת אמרו החקים ויחציפו פנים,
 הצ'רטור ישב
 כי לא קמה בו רוח.

כך יושב עם בני גירנברג צ'רטור אטלנטי
 ולולא שראיתי זאת, לא האמנתי.